

ВИСНОВОК

рецензента, кандидата педагогічних наук, доцента
Чинчевої Лариси Владиленівни
про наукову новизну, теоретичне та практичне значення
результатів дисертації

Ван Яньлі

на тему: «**Методика формування умінь ансамблевого співу студентів факультетів мистецтв у процесі вокального навчання**»,
поданої на здобуття наукового ступеня доктора філософії
за спеціальністю 014 Середня освіта (музичне мистецтво)

Актуальність досліджуваної проблеми. Дисертаційне дослідження присвячене методиці формування умінь ансамблевого співу студентів факультетів мистецтв у процесі вокального навчання. Актуальність цієї роботи впливає з нагальної потреби у глибокій модернізації системи підготовки висококваліфікованих фахівців у галузі мистецької освіти. Тенденції у вищій педагогічній освіті свідчать про те, що до професійної підготовки вчителя музичного мистецтва висуваються дедалі ширші вимоги, особливо щодо зростання рівня його предметно-фахової компетентності, серед яких розвиток навичок ансамблевого співу є одним із центральних і фундаментальних компонентів процесу фахової підготовки студентів, які навчаються на факультетах мистецтв.

Уміння слухового сприйняття та інтонування; уміння синхронізації ритму та темпу; тембральні уміння - уміння вокаліста корегувати тембр та силу власного голосу відповідно до загального звучання; уміння рольової взаємодії — уміння вокаліста виконувати як сольну партію, так і підтримуючу роль в ансамблевому виконанні; відчуття фразування та артикуляційно-дикційні уміння, що включають єдину манеру формування голосних і приголосних, злагоджене використання різноманітних артикуляційних прийомів, злагоджене логічне формування музичної фрази, правильне розподілення дихання; уміння емоційно-виразного виконання, що забезпечує максимально повне розкриття емоційно-образної сфери музичного твору у процесі спільного виконання – все це формуються у процесі вокального навчання. Опанування усіх цих складових являється фундаментальною базою для формування умінь ансамблевого співу і

саме тому на сучасному етапі набуває виняткового значення та актуальність обраної теми.

Ступінь обґрунтованості наукових положень, висновків і рекомендацій. Аналіз дисертаційного дослідження Ван Яньлі дозволяє чітко визначити науковий апарат, теоретико-методологічну обґрунтованість вихідних положень дослідження, ґрунтовність вивчення досліджуваної теми, що підтверджується: методологічною й теоретичною обґрунтованістю вихідних позицій дисертації; ґрунтовним теоретичним аналізом основних понять за темою дисертації; виявленням причинно-наслідкових зв'язків між теоретичними знаннями та практичною підготовкою студентів факультетів мистецтв. У змісті дисертації авторкою послідовно відображено процес розв'язання визначених завдань на основі об'єкта, предмета та мети дослідження.

Дисертаційна робота логічно структурована за викладенням змісту, підтверджується цитатами з авторитетних джерел, які відображають сучасну точку зору на досліджену проблему. Тема дослідження розкрита, завдання виконано, обґрунтовано висновки, які мають практичне значення для вдосконалення процесу формування здатності до самоконтролю майбутніх учителів музики у процесі виконавської діяльності.

Цілісність дисертації підтримується логічним комплексом взаємопов'язаних наукових підходів, а саме: індивідуально-творчий, рефлексивно-ціннісний та діяльнісно-прогностичний підходи. Дисертанткою було чітко визначено структуру ансамблевих умінь майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі вокального навчання, яка охоплює: *пізнавально-орієнтаційний, компетентнісно-проективний та діяльнісно-креативний компоненти*, окреслено критерії та показники означених компонентів, надано їм якісні характеристики.

Слушними є застосовані педагогічні умови методики формування умінь ансамблевого співу студентів факультетів мистецтв у процесі вокального навчання: *активізацію пізнавальної діяльності студентів за рахунок використання медійних засобів, актуалізацію вольових зусиль фахівця на*

досягнення самореалізації в навчальній діяльності, стимулювання студентів до вокально-виконавських інтерпретацій.

Зміст та завершеність дисертаційного дослідження. Дисертантом було вивчено достатня кількість наукових джерел з теми дослідження, у межах якого він теоретично узагальнила феномен методики формування умінь ансамблевого співу студентів факультетів мистецтв у процесі вокального навчання. Експериментальна перевірка теоретичних положень дисертанткою була поділена на три етапи: констатувальний, на якому було розглянуто рівень сформованості здатності студентів застосовувати свої практичні навички та теоретичні знання для досягнення практичних цілей у процесі вокального навчання та вміння вирішувати творчі завдання у підготовці до концертної діяльності та реалізовувати та проєктувати власну творчість у музично-виконавській сфері; контрольний та формувальний, який дозволив перевірити гіпотезу дослідження, використовуючи нові методи викладання дисциплін фахового циклу, педагогічним інструментарієм яких склали методи розвитку інтересу до вокально-хорової роботи, інтегровані з теоретичними, вербальними, інтерактивними, евристичними, проєктивними, бінарними та іншими методами мистецького навчання.

Важливим здобутком наукового дослідження Ван Яньлі стала вибудована методична модель формування умінь ансамблевого співу студентів факультетів мистецтв у процесі вокального навчання від мети дисертаційного дослідження до формування означеного феномена представляє повний технологічний цикл.

Значущість дослідження для науки і практики та шляхи його використання.

Значущість одержаних Ван Яньлі результатів для педагогічної науки полягає у підготовці та апробації методичної моделі формування умінь ансамблевого співу студентів факультетів мистецтв у процесі вокального навчання, можливістю використання цих матеріалів та висновків для оновлення змісту навчальних програм, методичних рекомендацій вокально-хорового циклу підготовки фахівців-виконавців рівня магістрів.

Варто зазначити, що виклад змісту дисертації відповідає науковому стилю, та стандартам виконання дисертацій, характеризується логічною послідовністю висловлення наукової думки, авторською оригінальністю в аналізі та висновках. Дисертаційна робота логічно структурована, складається зі вступу, трьох розділів, висновків до розділів, загальних висновків, списку використаних джерел, додатків, які відповідають тематиці дослідження та охоплюють значний масив. Обсяг дисертації місткий та наповнений у відповідності до проведених етапів відповідного фіксування результатів у таблицях, діаграмах, допоміжного матеріалу у вигляді рисунків. Згідно до поставленої мети дослідження, Ван Яньлі вдалося виконати всі визначені завдання дослідження.

Висновок щодо відповідності дисертації встановленим нормам.

Дисертація Ван Яньлі на тему: «Методика формування умінь ансамблевого співу студентів факультетів мистецтв у процесі вокального навчання» є цілісним завершеним самостійним дослідженням, яке за своїм науково-теоретичним рівнем, новизною у постановці та вирішенні досліджуваної проблеми, аргументованістю теоретичних положень, висновків та практичним значенням відповідає вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 і може бути подане до захисту в разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю Середня освіта (музичне мистецтво).

Рецензент:

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри хорового диригування
та теорії і методики музичної освіти
факультету мистецтв імені Анатолія Авдієвського
УДУ імені Михайла Драгоманова

